

Geluidsfragment 2 van 1963 - Huis van Alijn

Iech èb 'ns e geval gad. Iech zouet obbene zondaag op kaffee. Iech èn Nelen èè, è. Èn doa zouet Staaf Oks. Ââ, Staaf Oks. De bââs vanne Kammeoo. Joa joa, de bââs vanne Kammeoo, joa. Èjn, ieë ziet oas ènkeume, woar. Èn ieë zit: Nondedzjis gebouer, èè, anne toafel. Èn vieë zatten oas âân. Èjn doen begos Staaf te vertèlle. Ze weure no Róéme gewieës. Joa, no Róéme, da's euch woar, doa zèèj'euch gewieës. Èn ze zèster weur ter euch bèè. Dee medam Willems, dee an't staddéûs nog hottel gad èt. D'óéggéûs. D'óéggéûs. Èjn ieë weur an't vertèlle va Róéme èn onderdvèèfènzès. Èn wèè'm genoeg vertèld haa, doen zèg iech : Madam, zee'ch, zèè dzjieë obbe Sankta Schalla gewieës? Doa, zit ze tege Staaf: Doa, néû gujje d'ieëre. Wèè, zit Staaf. Iech zèk: De Sankta Schalla, zee'ch, ajje doa ni opgewieës zèèt, zee'ch, dan hèjje Róéme ni gezejen. Moe weur da, zee'm. 'Ch sèk: Ajje Róéme de stad e bietsje éûtgut, op tee krochskes âân, dee klein striedtsjes, è. 'Ch sèk: Doa hèjje manne stoan bè ezelkes èjn doa gief dzje'n lieër âân. Dzje zèt oech op zoe'n ezelke. Èn dieë man vâârd oech no de Sancta Schalla. Nele èè, dieë weur ter tege, zee'ch, ma iech stapde ter op. Ieë kwaam noa. V'aan al 'n híél rèk gevâre bè dee bíéskes. Èjn wèè'ch alleverwieëg kwaam. Iech haa toch zoe nen hoenger, è. Èjn iech zoug toa zoe'n frittuur. Iech heude op tieë man z'n scheur. Iech zèk da'm mos stoppe èn iech no dee frittuur téû. Èn Staaf bezoug miech, è: Wèè, 'n frittuur? Iech zèk: Ja ja, zee'ch, 'n frittuur. Da's ginne frit wèè èè, zee'ch. Da zèn allegër krullekes, è. Èjn iech hajlde miech toa 'n mââl, zoe'n mââl èn doa zoe'n díél van dee roemel op wèè èè. Mosterd? Dènge, pikkels, ma 't weur ejt anes. 'Ch kreup trèk op m'n ezelke, è. Èn de man marsjeerde voars. Èn iech óéet mar. En doen, wèè'ch an de Sancta Schalla kwaam, an den trap. Da's ten hèllicgen trap, doa mujje bèr knèèn opkréûpen, è. Doa bèn iech euch gewieës. Doa stapde v'aaft èjn de man wéûfde oas téû èn vieë vertroeke. Ma iech haa m'n mââl nog, dee weur ni leeg. Terwèèl

da'ch opkreup, óéet iech. En doa goenke, kreupe zoeveel minse vir miech op, ma vir miech weur e, e kèd, 'n wèèf zès sjieke mamzèlle. Èn iech óéet mar. Wèè'ch halleverwieëg weur, glidsde doa íén éût. Iech vouel bè m'n snéût op tee, mar iech moch nog, loug ni van den trab aaf. Iech moch voars kréûpe. Èjn iech kreup voars. Èn iech óéet op, è. Ma Nele bezoug miech zoe, zoe vals wèè ve beuve kwame. Dieë zee nieks, dieë ès gezjeneert tèsen 't vollek. No de bazzilliek téû, è. Èjn iech haa zoeveel plââts, ma m'ne frit weur éût. Iech haa't pappejer èmm'ne zak gesteuken, è. Èjn iech haa dan toch plââts genoeg. Èn Nele bleef mar va miech aaf. Èn wèè ve de bazzilliek gedoan aan, rondgewieës èn alles, è. Toen zit'm: Dziejieë zèèt toch nondedzjis 'n onnètteriek. Wèèda?, zee iech, zee'ch. Dzij'aad ouer moenke híél vol stront hange van èn dee wèèver in gâât te valle, zee'm.